

[Harald Petersen.]

Udnyttelsen af denne Lovgivning var gjort det høje Ting fuldkommen klar allerede for et Aar siden.

Der blev ikke meget tilbage af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Paa-stand om, at der var indkøbt paa maa og faa. Der blev faktisk slet ingen Verdens Ting. Der blev ikke andet tilbage, end at det ærede Medlem siger, at inden vi køber noget, maa vi have en vis Sikkerhed over for Fremtiden og for, hvad vi kan bruge i Fremtiden. Ja, det vilde være yndigt at faa en saadan Sikkerhed, men med Hensyn til Udviklingen paa disse Omraader, der jo er løbende fra Dag til Dag og fra Maaned til Maaned, hvornaar har man saa en Sikkerhed for, hvornaar man skal købe ind, og hvor meget man skal købe ind? Det er en Sikkerhed, der aldrig nogen Sinde fremkommer, fordi Livet er noget af det mest usikre, vi har.

Det ærede Medlem talte om sin Yndlingstanke, den nye Militærordning, som jeg forstaar skal hvile paa Søværnet og Flyvevaabenet og ikke ret meget paa Hæren, og anbefalede os andre at komme ned paa Realiteternes Grund. Ja, hvorledes saadan en Nyordning skal være, er jeg i hvert Fald ikke kyndig nok til at kunne sige noget afgørende om i Øjeblikket. For mit Vedkommende haaber jeg, at man her i Landet, i Stedet for at have denne Tredeling, ved en Nyordning kan komme til noget, der hedder Danmarks samlede Forsvar, hvor man kan faa alle tre Grene ind i det snævrest mulige Samarbejde, ind i en Helhed, ogsaa hvad Ledelsen angaar, knyttet saa nær sammen som overhovedet muligt, naturligvis alt afpasset efter vor Evne og efter de Opgaver, som vi mest effektivt er i Stand til at løse.

Men selv om jeg ikke er sagkyndig paa det militære Omraade, teknisk set, vil jeg dog over for det ærede Medlem udtale, at dette at bygge et Værn paa Søværnet og Flyvevaabenet uden noget særligt Hensyn til Landstyrkerne er dog vist ikke noget helt vel overvejet. For hvorledes skulde Flyvevaabenet klare sig, hvis det ikke havde i hvert Fald et tilstrækkeligt Forsvar paa Landjorden? Og der skal vel ogsaa være et Forsvar ved Kysterne og ved Grænsen. Det ærede Medlem talte meget om den moderne Teknik. Jeg forstaar, at det ærede Medlems Militærforslag hviler paa en Teknik af en saadan Art, at man skal have Flyvemaskiner, der ikke behøver at lande paa Jorden mere, men altid kan være oppe i Luften. Men jeg tror, at det varer noget, inden vi er kommet saa langt frem.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke i sin Tid havde givet Principper nok med Hensyn til den kommende Nyordning, da jeg havde med det at gøre. Jeg tror, at det ærede Medlem vil se, at den Fremgangsmaade, den nuværende Regering anvender, netop gaar ud paa, at man ikke ønsker at fortabe sig i disse teoretiske Drøftelser, men netop at gaa til et praktisk Stykke Arbejde ved at skabe en Ramme og ud fra denne Ramme skabe et praktisk Forsvar, uden at man fortaber sig i alt det, som det ærede Medlem havde Lyst til at drøfte vedrørende disse Forhold.

Ole Bjørn Kraft: Jeg tror ikke, at det er meget nyttigt at gaa ind i en langvarig Diskussion paa dette Tidspunkt. Der er dog et Par Bemærkninger, jeg gerne vil gøre til de ærede Ordførere.

Under Debatten i Gaar hørte jeg det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen give Tilslutning til Udenrigsministerens Udtalelse om, at vi, hvis vi blev angrebet, af al vor Evne og al vor Kraft vilde forsvare vor Suverænitæt, vor Frihed og vort Demokrati. Jeg tænkte: Hvad ligger der nu i denne Udtalelse af det ærede Medlem? Jeg har derfor i Dag med en vis Spænding afventet, om det betød en Svingning i det radikale Partis Indstilling over for Forsvarssagen. Det var noget af det, der var Baggrunden for de Bemærkninger, jeg gjorde, da jeg første Gang havde Ordet her.

Imidlertid forstod jeg nu, at den Kraft, det ærede Medlem vilde sætte ind paa denne Sag, paa Forhaand var i høj Grad begrænset, idet det ærede Medlem gentagne Gange talte om de sparsomme Muligheder, som vi havde for at kunne skabe et Forsvar: Landets økonomiske og valutamæssige Stilling og de Hensyn, der maatte tages til det almindelige Produktionsliv, o. s. v., o. s. v. Jeg forstaar altsaa, at Udtalelsen i Gaar mere var en Taleformel end Udtryk for, at der var nogen egentlig Realitet bagved. Thi hvis man vil anvende al sin Evne og al sin Kraft paa at forsvare Landets Suverænitæt, Frihed og Demokrati, kan det ikke nytte, at man paa Forhaand nedskærer den Kraft, man vil sætte ind derpaa paa den Maade, som det ærede Medlem gav Udtryk for det her i Dag; saa bliver det kun tomme Ord og ikke en virkelig Handling.

Det ærede Medlem fremsatte nogle Bemærkninger om, at Forskellen imellem det Standpunkt, Det konservative Folkeparti havde haft i 1930erne, og det, som andre Partier havde haft, ikke var saa stor, at den vilde have været af nogen nævneværdig